

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Како је благословен православни род наш српски, браћо и сестре! Благословен је оним даром који ни један други народ православни од Бога није добио. Тај дар је наша светородна немањићка лоза.

Родоначелник те светородне лозе Немањића који су својим животима угодили Богу, нашу земљу освештали, нашу земљу окитили, украсили многобројним задужбинама јесте управо Преподобни Симеон Мироточиви или Стефан Немања како се у миру, у свету звао а чији спомен данас славимо. Духовна лепота, богатство и узвишеност његове личности огледа се понајвише у његовом потомству. Ако су велики угодници Божји из рода нашег и из немањићког рода Свети Сава, Свети Стефан Првовенчани, Свети краљ Владислав, Свети краљ Урош, Милутин и сви остали Немањићи редом, тако дивни и величанствени угодници Божји, колико је тек пред Богом велики управо њихов отац и родоначелник Стефан Немања, Свети Симеон Мироточиви. Његов спомен, браћо и сестре, са великом радошћу празнујемо јер је он духовни родоначелник не само светородне немањићке лозе већ и нашег српског народа. Он је тај духовни стуб и стожер на коме је Бог благоизволео да сагради нашу нацију у духовном и државотворном смислу.

Живот Светог Симеона био је сав прожет Јеванђељем. По Божјој милости он је схватио да је једино Бог, реч Божја, Црква православна непролазна на овоме свету. И зато је, из тих разлога, свој лични живот, пре свега, утемељио на вери православној и на побожном, благочестивом животу а и не само да је на оваквим темељима православне вере и православне духовности утемељио себе самог већ је утемељио на тим истим темељима државу, власт и земљу коју је од Бога на управљање добио. Знао је да је вера православна тај тврди камен и стена на коме треба градити све на овоме свету, да је то једини непоколебиви и непролазни камен на коме све што бива саграђено бива у славу Божју и остаје до краја

света и века. Свети Симеон Мироточиви се трудио да кроз живот угађа Богу и зато је његов живот био један трновити и узак пут јер само такав пут води у Царство Небеско. Небројена су она страдања која је он у свом животу поднео, у свом настојању, у својим трудовима да уреди земљу која му је од оца остала, нашу српску државу, да је ослободи од непријатеља и са севера и са југа. Ал` она његова борба која му је највећи благослов од Бога донела и захваљујући том благослову донела толико успеха у оснивању српске државе, у утврђивању и српске државе и српске цркве, јесте његова непоколебива борба за очување чистоте вере православне. Читав свој побожни живот и његово побожно настројење као православног владара било је крунисано једним дивним црквеним сабором на коме је Свети Симеон почео своју земљу од Бога му дату, наше српске земље, да чисти од богумилске јереси. Та богумилска јерес, по мишљењу историчара и савремених православних историчара и стручњака, јесте ни једно друго него управо латинска, римокатоличка јерес. На борби против те јереси Свети Симеон је утемељио свој српски народ у духовном и државотворном смислу, утемељио и државу којом је управљао. Захваљујући тој ревности коју је имао за очување вере православне њему је од Бога и дата овде власт на земљи, дата му је благословена држава. Захваљујући таквом његовом животу који је скончао као монах, као преподобни монах у својој хиландарској задужбини, једној од његових задужбина, Господ му је даровао тако велики дар да буде родоначелник тако дивне и светородне лоза каква је немањићка, краљевска и светородна лоза, да се назове оцем највећег српског сина Светог Саве Немањића, нашег просветитеља, равноапостолног трудбеника који је сав свој живот посветио једном једином циљу: да себе, своју душу приведе Богу а заједно са собом да и свој српски народ приведе и принесе Господу Богу Сведржитељу. Захваљујући благослову који је Свети Сава од свог светог оца Стефана Немање, Симеона Мироточивог, имао, он је у том свом равноапостолном делу и циљу успео. Основао је нашу Цркву, Српску Православну

Цркву која је била и остала једина права и истинска непоколебива потпора и духовни темељ наше државе и нашег народа.

Ако је већ то тако, браћо и сестре, онда нас на овај данашњи велики свети празник и спомен Светог Симеона Мироточивог Бог подсећа на ту обавезу да тај велики духовни дар који нам је Свети Симеон, његов свети син Сава и остали његови потомци оставио да тај дар, да Српску Православну Цркву, да веру православну и нашу земљу Србију чувамо јер оно наслеђе које од својих предака примамо не смемо да расипамо већ морамо да будемо достојни наследници тог наслеђа и да то наслеђе не само чувамо него и унапређујемо и као такво да предамо нашим потомцима. Свети Симеон је породило светородну немањићку лозу и његови потомци су украсили читаву нашу земљу својим светим задужбинама и манастирима. Благослов Божји починуо је на тој краљевској и царској династији а преко њих и на читав наш род српски. То се посебно очитује и сагледава у томе што су већина њихових задужбина остале читаве и до дана данашњег. У њима се монаси моле Богу и служе Богу. Оне су у физичком смислу остале читаве а у данашње време оне су у духовном смислу постале угрожене. Но, славећи Светог Симеона Мироточивог а са њим скупа и све остале Немањиће, ми се молимо Богу и њима, да као што су досад и надаље чувају своје задужбине и чувају српски народ и српску земљу јер наша земља и наш народ је једна велика немањићка задужбина. Молимо се Светом Симеону Мироточивом и осталим Немањићима и Светом краљу Милутину у чијем храму се данас помолисмо Богу, да ту своју велику духовну и државотворну задужбину сачува и до краја света и века у вери православној, на темељима те једине истинске и спасавајуће вере у Христа Богочовека. Западни народи, како видимо, данас се хвале разним дворцима, замковима, разним другим задужбинама које су световног, не духовног карактера а Бог је молитвама Светих Немањића уредио да се од тих старина у Србији углавном очувају ти наши духовни дворци а то су манастири које су Свети Немањићи, а испред свих њих Свети Симеон Мироточиви, оставили нашем

народу како би у њима освештавали душе своје, поучавали се вером православном и спасавали се.

Нека би Господ Бог молитвама овог великог угодника Божјег и родоначелника нашег духовног, нашег оца и утемељитеља српске државности, Светог Симеона Мироточивог, све нас укрепио да непоколебиво идемо његовим путем и путем свих осталих Светих Немањића. Посебно се данас молимо Светом Симеону да на том путу укрепи нашег драгог оца јеромонаха Симеона, настојатеља ове свете обитељи, да му Господ Бог молитвама свог светог заштитника даде исту ону снагу, способност и крепост како би попут Светих Немањића прву од своје сопствене душе направио духовну задужбину у славу Божју а затим како би и ову свету обитељ, посвећену једном од Светих Немањића, и даље духовно утврђивао, развијао, градио на славу Божју, на славу Светих Немањића а на спасење свих нас и нашег српског православног рода. **Амин, Боже дај!**

Срећан имендан! На многаја лета!